

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa A. R.

przeciwko W. R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 czerwca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 7 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa 648/14,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 listopada 2014 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie z powództwa A. R. oddalił apelację pozwanego W. R. od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 września 2013 r.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego pozwany wniósł skargę kasacyjną (k. 589-594). Zarządzeniem z dnia 19 sierpnia 2015 r. (k. 624), doręczonym w dniu 25 sierpnia 2015 r. (k. 625) pozwany został wezwany do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej przez złożenie trzech odpisów skargi kasacyjnej oraz uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W piśmie z dnia 26 sierpnia 2015 r., doręczonym w dniu 31 sierpnia 2015 r. (k. 626 – 628), skarżący zawarł „wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania”; jednocześnie doręczył „trzy odpisy skargi kasacyjnej”.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powódka wniosła o odrzucenie skargi kasacyjnej ze względu na nieusunięcie braków formalnych skargi; wskazała, że załączone do pisma z dnia 26 sierpnia 2015 r. trzy odpisy nie są odpisami wcześniej złożonej skargi kasacyjnej pozwanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kontrola skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji sprowadza się do badania, czy skarga zawiera tzw. elementy konstrukcyjne i czy nie jest dotknięta brakami formalnymi uniemożliwiającymi nadanie jej biegu procesowego. Wymagania skargi kasacyjnej przewidziane w art. 398⁴ k.p.c. obejmują dwie grupy elementów. Te które są określone w § 1 należą do kategorii elementów konstrukcyjnych, niedopełnienie któregośkolwiek z nich powoduje odrzucenie skargi bez wzywania do uzupełnienia. Natomiast w art. 398⁴ § 2 i 3 k.p.c. wskazane zostały wymagania, w razie niedopełnienia których wszczyna się postępowanie naprawcze. Przewodniczący, stosownie do art. 398⁶ § 1 k.p.c., wzywa do ich dopełnienia w tygodniowym terminie pod rygorem odrzucenia skargi.

Kontrola co do tego, czy skarga kasacyjna zawiera tzw. elementy konstrukcyjne i czy nie jest dotknięta brakami formalnymi uniemożliwiającymi nadanie jej biegu procesowego, ponawiana jest w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Z przepisu art. 398⁴ § 3 zdanie pierwsze w związku z art. 128 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ oraz z przepisu art. 398⁴ § 3 zdanie drugie k.p.c. wynika, że do skargi kasacyjnej należy załączyć w odpowiedniej liczbie jej odpisy w celu doręczenia stronie przeciwnej oraz ponadto odpis przeznaczony do złożenia do akt Sądu Najwyższego i odpis dla Prokuratora Generalnego. Niedołączenie do skargi

kasacyjnej odpisów w wymaganej liczbie stanowi brak formalny podlegający usunięciu zgodnie z art. 398⁶ § 1 k.p.c. W razie jego nieuzupełnienia w terminie skarga kasacyjna podlega odrzuceniu stosownie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Prawidłowe uzupełnienie braku formalnego przez złożenie odpowiedniej liczby odpisów skargi kasacyjnej polega na złożeniu odpisów tego samego pisma, które zostało wniesione jako skarga kasacyjna. Treść odpisów skargi powinna być tożsama z treścią skargi (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2002 r., V CKN 1830/00). Nie ulega wątpliwości, że pozwany wykonując zarządzenie z dnia 19 sierpnia 2015 r. złożył pisma (k. 632) znacząco różniące się od wniesionej wcześniej skargi kasacyjnej nie tylko pod względem budowy, lecz także treści. Oznacza to, że braki formalne skargi nie zostały przez pozwanego prawidłowo usunięte w określonym terminie, co w myśl art. 398⁶ § 2 k.p.c. uzasadnia odrzucenie skargi kasacyjnej pozwanego.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁶ § 2 k.p.c.), a kosztach postępowania wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej orzeczono zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowione z urzędu (Dz. U. 2013.490), a także § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).